

TO HAVE TO OWN

4.12.2011—31.1.2012

Dragos Alexandrescu (FI/RO) & Sarah Browne (IE)
Maria Nordbäck (FI) & Brynhild Bye (NO) · Stefan Constantinescu (SE/RO)
Kane Do (DE/US) · Audun Eriksen (NO) · Maria Ångerman (FI) & Miha Erman (SI)
FinnFemFel (FI) & Simo Brotherus (SE/FI) · Rasmus Hedlund (FI) &
Maria Lundström (FI) & Eija Leinonen (FI) & Tuomo Väänänen (FI)
Esther Pilkington (GB/AT) · Jimmy Pulli (FI) & Christian Rupp (AT) · Anri Sala (DE/AL)
Helga Steppan (SE) · Andrew Taggart & Chloe Lewis (NO/CA)

Curator / Kuraattori / Kurator: Ulrika Ferm (DE/FI)

PLAT
FORM

KUNTSI

TO HAVE/TO OWN

Näyttely *To have/To own* on osa kokonaisuutta, jonka nykytaideyhdistys Platform on tuottanut toimintansa ensimmäisen kymmenvuotiskauden päätteeksi. Kokonaisuuden välityksellä Platform on halunnut tuoda esille aktiivista rooliaan ja merkitystään toimintaan osallistuneille taiteilijoille, yleisölle sekä Vaasan kulttuurielämälle.

Teema *To have/To own* on kannanotto taiteessa ja koko yhteiskunnassa tapahtuvaan suureen sosiaaliseen, kulttuuriseen, taloudelliseen ja ekologiseen muutokseen. Teeman valintaan on motivoitunut myös se miten monella tavalla nämä sanat ymmärretään: kysymysten, kannanottojen ja keskustelujen aiheina ovat niin kulttuuriperintö, muuttoliike, kommunikaatio, itsenäisyys kuin kestävä kehitys.

Osa näyttelyssä esillä olevista teoksista on Platformin taiteilijaresidenssissä vuosina 2010 ja 2011 vierailleiden taiteilijoiden toteuttamia, osa puolestaan yhteistyön tulosta; Platformin jäsenet ovat joko muodostaneet työryhmiä tai kutsuneet ulkomaisen kollegansa työparikseen.

Näyttelyn kuraattori on Ulrika Ferm.

Utställningen *To have/To own* är en del av en helhet som gjorts för att påvisa Platformens aktiviteters betydelse sedan starten 2000. Med denna helhet vill Platform visa på sin betydelse för konstnärerna själva och för allmänheten, för kulturlivet i Vasa.

Temat *To have/To own* är ett ställningstagande och en reaktion på den samtida situation där både konst såväl som andra kulturella områden och samhället i sig genomgår och har genomgått stora sociala, kulturella, ekonomiska och ekologiska förändringar. Valet av temat motiverades också av de många olika sätt man kan uppfatta verben *to have* och *to own* på. Varje individ, varje konstnär uppfattar dem och reagerar på dem på sitt eget speciella sätt; de genererar diskussion om bland annat kulturellt arv, nomadiska mönster, kommunikation, självständighet och hållbarhet.

Hälften av de verk som visas på utställningen är gjorda av residenskonstnärer som vistats i Platformens residens under 2010–2011. Den andra hälften av verken består av samarbeten. Platformens medlemmar har antingen valt att utföra ett samarbete inom gruppen, bjudit in en internationell konstnär att samarbeta med eller att delta i utställningen.

Utställningen kurator är Ulrika Ferm.

The exhibition *To have/To own* at Kunsti Museum of Modern Art in Vaasa is a part of a larger program organized by Platform in celebration of their first ten years of activities. With this program, Platform seeks to highlight the importance of their past and present activities to the artists who have participated, as well as the local community and the cultural life of Vaasa.

The theme for the year 2011 *To have/To own* is a reaction to the on-going events where art as well as other aspects of society, have gone through huge social, cultural, economic and ecological changes. The selection of the theme is based on the hope that different artists' and individuals' reactions toward and understanding of the terms *to have* and *to own* would raise questions and generate discussion on cultural heritage, nomadic patterns, communication, independence, and sustainability.

One part of the exhibition consists of the projects carried out by Platform artists-in-residence during 2011. The other works in the show are based on collaborations. Active members of Platform have decided to form internal collaborations or invited other artists to either collaborate with them or participate in the show.

The exhibition is curated by Ulrika Ferm.

DRAGOS ALEXANDRESCU

(SUOM · ROMANIA / FINLAND · RUMÄNIEN / FINLAND · ROMANIA)

Dragos Alexandrescun video- ja tekstiteos *Love. Utopia. Economy* käsittelee utopistisia visioita yhteiskunnan ja yksilöiden täydellisyydestä. Osa Super 8-formaatissa toteutettua työtä on täydellisyyttä, taloutta ja ihmissuhteita käsittelevä teksti, joka sisältää mm. otteita *Financial Times*-lehdestä joissa taloutta analysoidaan tunneperäisin termein, osia Karl Marxin ja Friedrich Engelsin *Kommunistisen puolueen manifestista* (1848) sekä täydellisyyvisioita tanskalaisohjaaja Jørgen Lethin elokuvasta *Det Perfekte Menneske* (1967).

Dragos Alexandrescu visar en film med titeln *Love. Utopia. Economy*. Det är ett video- och textarbete med utgångspunkt i utopiska visioner med rötter både i kapitalistisk och kommunistisk ideologi. Det handlar om utopiska visioner av perfektion, i detta fall om det perfekta samhället och den perfekta människan. Videon är gjord på Super 8 och är en melankolisk uppläst text inspirerad av olika källor relaterade till perfektion, ekonomi och relationer. Texten består av utdrag ur *Financial Times* där ekonomi analyseras genom emotionella språktermer, ideologier ur det *Kommunistiska Partiets Manifest* (1848) av Karl Marx och Friedrich Engels, och visioner om perfektion ur den danska filmregissörens Jørgen Leths film *Det Perfekte Menneske* (1967).

Dragos Alexandrescu's film *Love. Utopia. Economy* is a video and text piece about utopian visions of perfection, in this case the perfection of a society and the human beings. The melancholic video is transferred from Super 8 film and is a melancholic description of a text inspired by different sources related to perfection, economy and relationship. The text contains a mixture of words extracted from *Financial Times* where the economy is analyzed through emotive language terms, the ideology from the *Manifesto of the Communist Party* (1848) by Karl Marx and Friedrich Engels, and the vision of perfection from the Danish film director Jørgen Leth, *The Perfect Human* (1967).

Dragos Alexandrescu:
Love. Utopia. Economy, 2011
digitoitu Super 8-filmi, mustavalkoinen/
digitaliserat Super 8-film, svartvitt/
digitalised Super 8 film, black and white
9 min 30 s

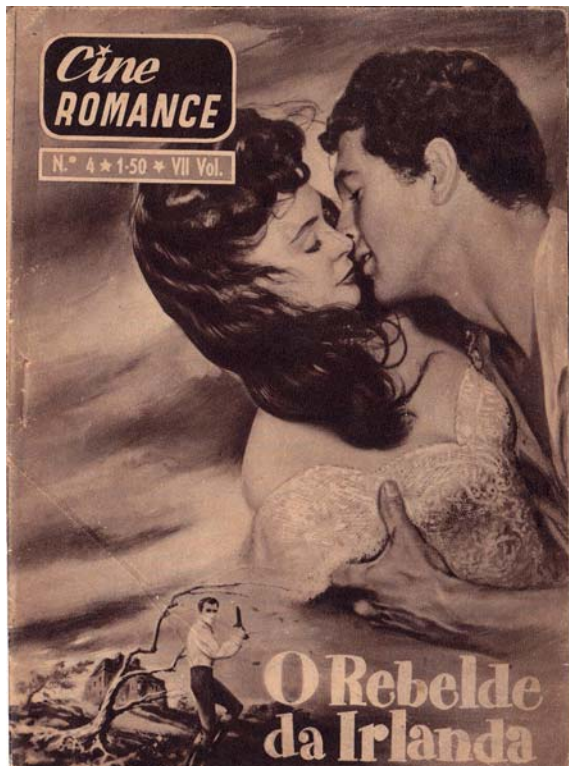
SARAH BROWNE

(IRLANTI / IRLAND / IRELAND)

Sarah Brownen tutkimukseen perustuva taide käsittelee taloutta nykyisten sosiaalisten ja poliittisten suhteiden vertauskuvana. Hän on kiinnostunut sekä luomaan että dokumentoimaan talousjärjestelmiä, tilapäisiä yhteisöjä ja tyypillisiä pienen mittakaavan järjestelmiä, joita ohjaavat tunnereaktiot. Näyttelyssä esillä oleva kollaasi liittyy rakkauden ja talouden tematiikkaan.

Sarah Brownes forskningsbaserade konstnärskap handlar implicit om ekonomi som en dominerande metafor för samtida sociala och politiska relationer. Det ligger i hennes intresse att skapa eller dokumentera ekonomiska system, tillfälliga gemenskaper, typiskt småskaliga ekonomier som influeras av emotionella reaktioner. Ett intresse för icke-kommersiella utbyten som gåvor och understöd leder till produktion av specifika objekt som cirkulerar och används för att kartlägga existerande, men ibland dolda sociala relationer. I utställningen visar hon kollage under temat kärlek och ekonomi.

Sarah Browne's research-based practice implicitly addresses 'the economy' as the dominant metaphor for contemporary social and political relations. She is concerned with the creation or documentation of intentional economies and temporary communities, typically small-scale systems influenced by emotional affects. An interest in forms of non-market exchange such as gifting, subsistence, subsidies and poaching leads to the creation of particular bespoke objects for circulation and used to map existing but sometimes hidden social relations. In the exhibition, she will show collages on the theme of Love and Economy.

MARIA NORDBÄCK & BRYNHILD BYE

(SUOMI / FINLAND)

(NORJA / NORGE / NORWAY)

Maria Nordbäckin ja Brynhild Byen yhteinen projekti on nimeltään Forgo. Sen keskipisteenä ovat henkilöt, jotka ovat joko vapaaehtoisesti tai pakon edessä luopuneet jostakin. Projektiin liittyi ompelua ja kirjontaworkshopeja jotka järjestettiin Vaasassa ja Trondheimissa. Niiden kautta yhteensä 100 eri-ikäistä ja erilaisen taustan omaavaa naista (ja 4 miestä) osallistui projektiin, kertoen omia tarinoitaan ja kokemuksiaan luopumisesta. Lopullinen teos koostuu talosta jonka seinä peittävät kirjantyöt, sekä valokuvista joissa esiintyy osa projektin osallistujista.

Maria Nordbäck har tillsammans med den norska konstnären Brynhild Bye utfört projektet *Forgo*, som baserar sig på personer som av en orsak eller annan valt eller blivit tvungna eller tvingade att avstå från något. Projektet tog formen av ett antal sy- och broderiworkshops som ordnats i samarbete med lokala kvinnogrupper i Vasa och i Trondheim. Totalt 100 kvinnor (och 4 män) av olika bakgrund och ålder har satt sin själ i projektet och är det slutliga verkets hjärta. De har reflekterat över att avstå och generöst delat med sig av sig själva, sina personliga upplevelser av förlust. Projektet har lett till ett tvådelat verk — broderier som pryder väggarna av ett hus och en fotografisk dokumentation på ett urval av deltagarna i projektet.

Maria Nordbäck in co-operation with Norwegian artist Brynhild Bye conducted a collaborative project *Forgo*, which focused on people who, for one reason or another, have chosen to, or been forced to, give up something. The project comprised of several sewing and embroidery workshops in cooperation with local women's groups in Vaasa, Finland and Trondheim, Norway. Around 100 women (and four men) of different ages and backgrounds put their heart and soul into the project — they are the heart of the final piece. They have reflected deeply upon the subject of forgoing and generously donated a part of themselves, their personal experiences of loss, in the form of embroideries, to the artists. The project will be represented in two ways, a tapestry of embroideries assembled into the walls of a house and a photographic work documenting a selection of the individuals who have participated in the project.

STEFAN CONSTANTINESCU

(RUOTSI · ROMANIA / SVERIGE · RUMÄNIEN / SWEDEN · ROMANIA)

Stefan Constantinescu on Tukholmassa ja Bukarestissa työskentelevä kuvataiteilija ja ohjaaja. Hänen elokuvansa *Passagen* seuraa kolmea chileläistä, jotka joutuivat lähtemään maanpakoon vuoden 1973 sotilasvallankaappauksen seurauksena. Kaikki kolme päätyivät asumaan Nicolae Ceausescun Romaniaan, ja myöhemmin kaksi heistä muutti Ruotsiin. Päähenkilöiden kokemusten kautta elokuva käsittelee yhteiskunnallisten rakenteiden erilaisia piirteitä Chilessä, Romaniassa ja Ruotsissa.

Stefan Constantinescu är bildkonstnär och filmregissör. Han bor och arbetar både i Stockholm och Bucharest. Hans film *Passagen* följer tre rotlösa chilennare som tvingats lämna sitt hemland i efterdyningarna av Pinochets militärkupp 1973. Alla tre kom att under en tid leva i Nicolae Ceausescus Rumänien för att senare emigrera till Sverige. De tre protagonisternas erfarenheter belyser distinkta socialistiska strukturer i Chile, Rumänien och Sverige.

Stefan Constantinescu is a visual artist and film director living and working in Stockholm and Bucharest. His film *Passagen* follows uprooted lives of three Chileans who were forced to leave Chile in the aftermath of the coup d'état led by Pinochet in 1973. All three ended up living under Nicolae Ceausescu's communist dictatorship, and in time, two of them decided to emigrate to Sweden. Through the protagonists' shared experiences, the film highlights touches on the distinct social structures in Chile, Romania and Sweden.

Stefan Constantinescu: *Passagen*, 2005
62 min

KANE DO

(SAKSA · USA / TYSKLAND · USA / GERMANY · USA)

Kane Don lasiveistossarja *One Breath* koostuu lasikuplista, joista jokainen sisältää yhden uloshengityksen verran ilmaa. *My signature as forged by the Board of Platform* on sarja Platformin hallituksen jäsenten väärentämiä Don allekirjoituksia, *Wish you were here* puolestaan 3D-omakuva jonka nähdäkseen on katsottava kieroon. *Longest day* ja *Heartbeat* syntyivät Vaasassa Platformin taiteilijaresidenssissä.

Näillä teoksilla Do asettaa verbit 'to have' ja 'to own' toistensa vastakohtiksi: jos jollakulla on jotain, suhde tuntuu luonnolliselta ja itsestään syntyneeltä, kun taas omistaminen määrittyy sopimuksen kautta.

Uusimmassa töissään Do on tutkinut identiteetin luonnetta. Näyttelyssä näistä on mukana *Birthday*, joka tutkii virallisen ja henkilökohtaisen historian välistä suhdetta.

Kane Do visar glasskulpturena *One Breath*, glasbubblor som vardera skapats med hjälp av ett enda andetag; en serie pappersarbeten kallade *My signatures as forged by the Board of Platform* som består av hans underskrift förfalskad av Platformens styrelsemedlemmar och verket *Wish you were here* ett 3D-självporträtt som uppstår då man tittar i kors på två bilder samt verken *The Longest Day* och *Heartbeat* som båda producerades under konstnärens vistelse i Vasa i maj och juni 2011.

Med dessa arbeten placerar Kane Do verben 'to have' och 'to own' i motsats till varandra. Att ha är en relation som existerar naturligt, medan att äga definieras socialt.

I sina senare arbeten undersöker han själva identitetens natur, i utställningen representerad av *Birthday*, ett verk som visar på avståndet mellan officiell och personlig historia.

Kane Do's works include a series of glass sculptures called *One Breath*, consisting of glass bubbles each created with a single exhalation, *My signature as forged by the Board of Platform*, and *Wish you were here*, a cross-eyed 3D portrait. In addition he presents *The Longest Day* and *Heartbeat*, two works based on his heartbeat and produced during his stay in Vaasa in May and June of 2011.

With these works Kane Do places the terms 'to have' and 'to own' in opposition. To have is a relationship that exists naturally, while to own is a relationship that is socially defined.

His recent course of action is to investigate the nature of identity through an examination of his own convoluted personal history, represented in this exhibition by *Birthday*, a piece that explores the distance between official versus personal history.

AUDUN ERIKSEN

(NORJA / NORGE / NORWAY)

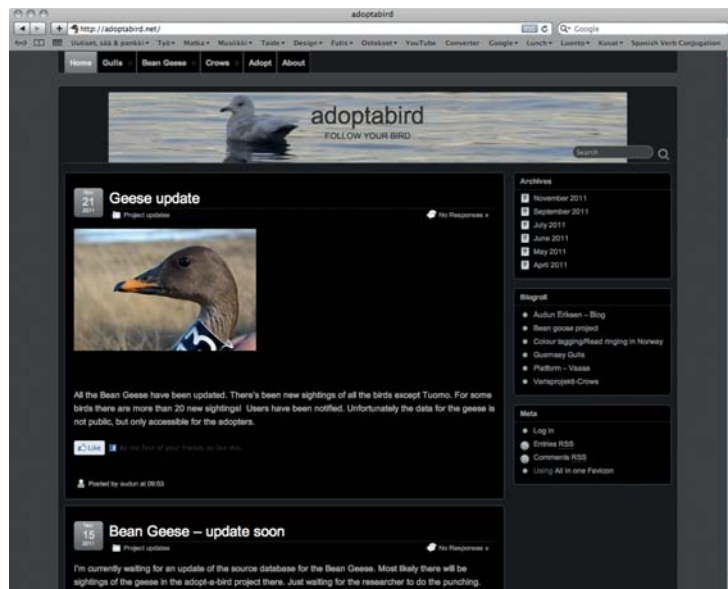
Audun Eriksenin aloitti *Adopt a Bird* -projektinsa Platformin taiteilijaresidenssissä Vaasassa. Projektissa yleisöllä on mahdollisuus adoptoida lintu, ja saada tietoa sen liikkeistä internetin välityksellä. Näin tietokoneesta tulee väline joka luo yhteyden ihmisen ja luonnon välille, vaikka yleensä sitä pidetään enemmänkin esteenä.

Projekti kommentoi näyttelyn teemaa *To have/To own* tuomalla esiin vastuumme luonnosta ja sen säilyttämisestä myös tuleville sukupolville. Käsitteenä adoptointi sisältää myös vastuunkantamisen. Näytelyssä on esillä mm. elokuva, täytettyjä lintuja sekä projektin www-sivut (www.adoptabird.net), joiden kautta yleisöllä on mahdollisuus adoptoida itselleen lintu.

Audun Eriksen presenterar projektet *Adopt a Bird* som påbörjades under hans residensvistelse i Vasa. Målet med projektet som erbjuder fåglar till adoption är att etablera en kontakt mellan människor och natur genom att använda sig av datorn, ett medium som generellt anses som en barriär mellan oss och naturen. Projektet kommenterar temat *To have/*

To own genom att påvisa vårt ansvar att skydda och ta hand om naturen för senare generationer. Ordet adoption implicerar ansvar för fågeln, för naturen och även andra saker som inte befinner sig i vår omedelbara närhet. I utställningen visas en film och uppstoppade fåglar av de arter som finns tillgängliga till adoption och det är möjligt att följa projektets websida (www.adoptabird.net), och att där adoptera en fågel.

Audun Eriksen's project *Adopt a Bird* was initiated during his stay in Vaasa. The aim of the project is to establish a connection between people and nature through the use of computers, a medium generally considered a barrier between us and nature. It is also a commentary on *To have/To own* since it addresses our responsibility to preserve nature for future generations. Adopting implies that we have some responsibility for the bird and the environment, and things that are not part of our immediate surroundings. The www.adoptabird.net website will be available to view and stuffed birds of the kinds that are available for adoption will also be on show.

www.adoptabird.net

MARIA ÅNGERMAN & MIHA ERMAN

(SUOMI / FINLAND)

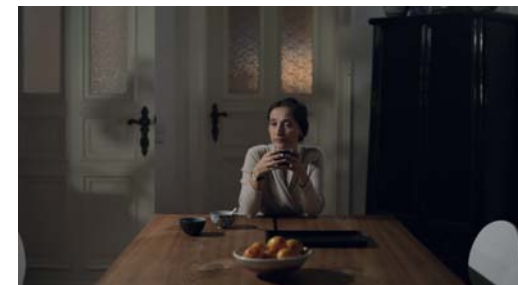
(SLOVENIA)

Maria Ångermanin ja Miha Ermanin *After running* seuraa kahden erilaisen taustan omaavan naisen ilmeisen häiriintynyttä vuorovaikutusta. Teos tutkii sosiaalisen kanssakäymisen erilaisia puolia, erityisesti niitä jotka liittyvät tunteisiin, valtaan ja tarpeeseen luoda yhteys toiseen. Vastakkaiset halut vievät alueelle, jossa eristäytyminen saattaa tuoda lohtua, tai johtaa täysin päinvastaiseen tilanteeseen, yksinäisyyteen ja kontaktin hakemiseen. Ruumiin ja mielen hallinnasta syntyy toivoton tilanne, kun yksinäisyydestään eroon pyristelevä ihminen hakee kontaktia toiseen ja samalla huomaamattaan ylittää sopivuuden rajat.

Maria Ångermans och Miha Ermans videoverk *After Running* följer ett till synes stört samspel mellan två självständiga kvinnor, som befinner sig i olika livsskedden. Filmen undersöker olika sidor av mänskligt samspel, speciellt aspekter som berör emotionellt ägande och behovet av kontakt till andra. De kontrasterande personliga viljorna leder dem till ett område där isolering kan vara en tröst, eller leda till dess diametrala motsats, ensamhet och kontaktsökande. Ägandet av tanke och kropp blir en hopplös situation, då man kan bli besatt av att nå ut ur sin ensamhet, genom kontakt till en annan, och på samma gång oavsiktligt passera gränsen för vad som kan accepteras.

Maria Ångerman's and Miha Erman's video piece *After running* follows the seemingly disordered interactions of two self-reliant and solitary women, each from different walks of life. The film explores facets of human interaction specifically dealing with topics of emotional ownership and the urge for interaction. It contrasts personal drives in a subspace where isolation can bring comfort and solace, or quite diametrically lead to loneliness and the grasping for contact. Thus, possession of thought and body becomes a hopeless bind, as one can become consumed with finding tangible relief from her own loneliness, through contact with another, and at the same time inadvertently cross the limits of acceptance.

Maria Ångerman
& Miha Erman:
After Running, 2011
HD video, stereo
17 min (loop)

FINNFEMFEL & SIMO BROTHERUS

(SUOMI / FINLAND)

(RUOTSI · SUOMI / SVERIGE · FINLAND / SWEDEN · FINLAND)

Taiteilijaryhmän FinnFemFelin (Albert Braun, Marcus Lerviks ja Oskar Lindström) sekä Simo Brotheruksen tilateos *Wait, we meet again* vie näyttelyvieraan keskele lentoasemaa. Kaipaus, satunnaiset kohtaamiset, ikävystyminen, pelko ja odotus ovat joitakin niistä tunnetiloista, joita koemme lentoasemien odotustiloissa. Siirtyessämme paikasta toiseen yritämme saada ajan kulumaan, välillä jännittäen ja odottaen, välillä rentoutuen, ja toisinaan hieman peläten sitä, mitä määränpäässä mahtaa odottaa. Siirtyminen tutusta ympäristöstä kohti jotain toista, vähemmän tuttua, on käynnissä. Tällaisessa tilanteessa käännyimme sisäänpäin ja omistamme ainoastaan itsemme. Olemme matkalla, istumme passiivisna julkisessa tilassa. Lähden hetkellä tulevaisuus näyttää helposti tuntemattomalta ja turvattomalta, kun taas kotiin palatessa kaikki tuntuu tutulta ja turvalliselta.

Konstnärgruppen FinnFemFel (Albert Braun, Marcus Lerviks och Oskar Lindström) har tillsammans med Simo Brotherus förverkligat projektet *Wait, we meet again*. Längtan, tillfälliga möten, tristess, rädsla och kontemplation är några tillstånd man ofta upplever i väntesalen på en flygplats. Att fördriva tiden på väg från en plats till en annan skapar spänning

och förväntningar, men samtidigt också ett avslappnat tillstånd, ofta i kombination med en oro för vad som väntar. En övergång från något känt till något annat, mindre känt, är på gång. I sådana situationer äger vi bara oss själva, inget annat. Vi är på väg, sittandes passiva i ett offentligt rum. Vid avresan präglas dessa känslor ofta av det ovissa, av vad som komma skall, och en oro för detta, medan det vid hemkomsten är raka motsatsen, känslan av tryggheten i tillvaron, återvändandet hem.

Wait, we meet again is an installation by FinnFemFel (Albert Braun, Marcus Lerviks, Oskar Lindström) in collaboration with Simo Brotherus. Longing, casual meetings, boredom, fear and contemplation are a few of the conditions you often experience in the waiting area of an airport. Passing time on the way from one airport to another creates tension, expectations and, concurrently, a relaxed state, a transition from something familiar to something less so. In such a situation we own only ourselves, nothing else. We are on our way, sitting passively in a public space. At departure these feelings are often characterized by a worry of not knowing what lies ahead, while when arriving, the direct opposite, the comfort in being home.

ESTHER PILKINGTON

(ISO-BRITANNIA · SAKSA · ITÄVALTA / STOR-BRITANNIEN · TYSKLAND · ÖSTERRIKE / GREAT BRITAIN · GERMANY · AUSTRIA)

Esther Pilkingtonin teos on dokumentaatio hänen Vaasassa toteuttamastaan projektista *Vaasa in Luck*. Grimmin veljesten satua mukailleen hän suoritti sarjan vaihtokauppoja, aloittaen kultakimppaleesta, jonka hän halusi vaihtaa johonkin vähempiarvoiseen. Saamansa esineet hän vaihtoi edelleen uusin, vielä vähempiarvoisiin esineisiin. Näyttelyssä esillä on kaikki mitä Estherille lopulta jäi, sekä dokumentaatio koko prosessista. Myös yleisöllä on mahdollisuus tehdä vaihtokauppoja näyttelyn ajan.

Esillä on myös videoteos *G.F. Haendel: Water Music, Suite 1, 2nd Oboe*. Teoksessa Vaasan kaupunginorkesterin oboen varaäänentohtaja Panu Sivonen esittää Händelin Vesimuusikin 1. sarjan 2. oboen stemman yksin, mutta ikään kuin orkesteri olisi läsnä.

Esther Pilkington visar en dokumentation av projektet *Vaasa in Luck*. Under hennes vistelse i Vasa — inspirerad av en saga av Bröderna Grimm — genomförde hon en rad av byten: I början hade hon en guldklump som hon erbjöd i utbyte mot något av mindre värde. Saken hon fick erbjöd hon på nytt i utbyte, om och om igen. I utställningen visar hon de objekt som blev över och gestaltar processen genom olika former av dokumentation. Dessutom finns under utställningen möjlighet att byta objekt mot andra objekt.

Förutom detta visar hon även videoarbetet *G.F. Haendel: Water Music, Suite 1, 2nd Oboe*. Arbetet visar Vasa stadsorkesters vice stämledare i oboe, Panu Sivonen, spela andra oboens stämman i G.F. Händel's Vattenmusik, Svit 1 — utan resten av orkestern, men tidsmässigt som om de vore där.

Esther Pilkington shows documentation of her project *Vaasa in Luck*. Inspired by a Brothers Grimm fairytale, she initiated a chain of exchanges: in the beginning, she had a piece of gold, which she offered to trade for something of lesser value. The object she got in return was again offered up for exchange, and again, and again. In to have/to own Esther will present the objects she was left with in the end, as well as re-tracing the process of how she got there using different forms of documentation. Furthermore, for the duration of the exhibition, there will be the opportunity to yet again trade objects for other objects. She shows also the video piece „G.F. Haendel: Water Music, Suite 1, 2nd Oboe“; a work depicting the deputy principal oboist of Vaasa City Orchestra, Panu Sivonen, playing the second oboe part of „G.F. Haendel's Water Music, Suite 1“ – without the rest of the orchestra, but as if they were there. Oboe: Panu Sivonen.

JIMMY PULLI & CHRISTIAN RUPP

(SUOMI / FINLAND)

(ITÄVALTA / ÖSTERRIKE / AUSTRIA)

Jimmy Pullin ja Christian Ruppin installation *Death Watch* pääosassa on ylösalaisin käännetty puu, joka kuivuu ja kuolee näyttelyn kuluessa. Puuta ympäröivien vuorotellen syttyvien valonheitinten kehä muodostaa laskurin, joka mittaa puun jäljellä olevaa elinaikaa. Piezomikrofonit poimivat askelten ääniä installation ympäriltä, jolloin yleisö muuttuu osaksi teosta ja puun kuolinprosessia, ja saa muistutuksen ihmisten väistämättömästä vaikutuksesta ympäristöön. Teos tutkii aineellisuutta ja sen väistämätöntä rappeutumista.

Jimmy Pullis och Christian Rupp's installation *Death Watch* består av ett träd, som hängts upp och ner, och som långsamt torkar och dör under utställningens lopp. Trädet belyses av strålkastare, aktiverade i en bestämd sekvens, vilka placerats i ring kring det för att skapa ett abstrakt ur för nedräkningen. Piezoelektroniska

mikrofoner förstärker ljudet av rörelser i rummet, för att göra betraktaren till en del av verket och delaktig i processen av förfall, en antydning till den oundvikliga miljöpåverkan varje människa har. Installationen undersöker och experimenterar med materialitet och dess oundvikliga förgänglighet.

Jimmy Pulli's and Christian Rupp's installation *Death Watch* consists of a tree turned upside down, that will slowly dry up and die over the course of the exhibition. The tree is lit by sequentially activated spotlights circling it, creating an abstract countdown timer. Piezo microphones pick up and amplify the sound of movement in the space around the tree, incorporating the viewer in the work and the process of decay, hinting at the inevitable environmental impact of every living human being. The installation investigates and experiments with materiality and its inevitable destruction.

ANRI SALA

(SAKSA · ALBANIA / TYSKLAND · ALBANIA / GERMANY · ALBANIA)

Anri Salan teos *No Formula One, no cry* on esillä vaasalaisessa taksissa. Näyttelytilassa on esillä taksikuskin käyntikortti, tilaamalla taksin ja istumalla sen kyydissä vähintään kolme minuuttia näyttelyvieras voi kuunnella ääniteosta. Teos tutkii tilan ja vauhdin välistä suhdetta kaupungissa ja tarjoaa monikerroksisen kudoksen kuvia, ääniä ja tunteita. Formula 1 -auton tuttu ääni peittyy kulkukoirien haukkumiseen. Nopeus jolla tarkkailemme ja koemme kaupunkiympäristöä nousee teoksen keskeiseksi teemaksi, kuvitteellinen adrenalliryöppy jonka kilpa-auton kyydissä istuminen voisi tuoda vaihtuu turhauttavasti taksin rauhalliseen etenemiseen.

Anri Sala's project *No Formula One, no cry* will be shown in a taxi going about its normal business in Vaasa. The taxi driver's business card will be available in the exhibition. By ordering this taxi and riding around for at least 3 minutes (normal fee), one can experience a sound piece. The work explores the relationship between speed and space in the city and offers a multi-layered collage of images, sounds and emotions. The familiar, rhythmic cry of a Formula One car is interrupted by the unsettling sound of stray dogs barking. The speed at which we perceive and experience the city becomes a central feature of the work; the imagined adrenaline rush of traveling in the racecar is frustratingly juxtaposed to the sober reality of journeying in a taxi.

NO FORMULA ONE NO CRY TAXI

Sven-Olof (Vasa) +358 440 560 960

Anri Salas projekt *No Formula One, no cry* visas i en taxi i Vasa. I utställningen finns en taxichaufförs visitkort. Taxin kan beställas och genom att köra runt i åtminstone 3 minuter för den normala taxitaxan kan besökaren uppleva Salas ljudarbete som på begäran spelas i taxins cd-spelare. Arbetet undersöker relationen mellan rum och hastighet och erbjuder ett collage av bilder, ljud och känslor. Det typiskt rytmiska ylandet av en Formula 1-bil avbryts av skallet från en gatuhund. Hastigheten med vilken vi upplever staden blir en central del av verket; det föreställda adrenalinruset i racerbilen juxtaposerad mot den nyktra verkligheten i taxin.

HELGA STEPPAN

(RUOTSI / SVERIGE / SWEDEN)

Helga Steppanin teos käsittelee mm. samaistumista, kertomista, omistamista ja kuluttamista. Työskennellessään taiteilijaresidenssissä Vaasassa Steppan keräsi kadottamiseen ja löytämiseen liittyviä tarinoita ja esineitä eri tavoin: vierailien arkistoissa, sanomalehti-ilmoituksen avulla, pyytämällä ystäviään kertomaan tarinoita päivälliskutsuilla, ja vierailemalla poliisilaitoksen löytötavaratoimistossa. Steppan toimii yhtenä soluna kasvavassa esineiden ja tarinoiden verkossa, ottaen kenttätyön osaksi teosta. Hän tutkii tarvetta löytää hukattuja asioita sekä mahdollisuuksia tilojen, tarinoiden ja esineiden jakamiseksi. Näyttelyssä projekti saa installaation ja dokumentaation muodon.

Helga Steppan's arbete berör teman som identifiering, berättande, äganderätt och konsumtion. Under sitt residens i Vasa har Helga Steppan utfört ett performativt fältarbete genom att söka efter berättelser och objekt på temat att förlora och finna på varierande sätt: i arkiv; genom att placera annonser i lokaltidningen; bjuda in bekanta att ta med sig en historia till en middag, samt genom att besöka den lokala polisstationens hittegodsavdelning. Helga Steppan agerar som en nod i ett framväxande nätverk av olika samlingar av berättelser och objekt där själva fältarbetet blir till ett konstverk. Hon undersöker dagens önskan att finna vad som förlorats och visar på möjligheten att dela med sig av äganderätten av platser, berättelser och föremål. På utställningen finns en installation bestående av dokumentation av projektet.

Helga Steppan's work deals with identification, storytelling, owning and consumption. Through performative fieldwork conducted during her residency in Vaasa, she searched for stories connected to the topic of lost and found in archives, through an ad in the local newspaper, inviting acquaintances to bring a story to a dinner party and visiting the local police station's lost property department. Helga thereby acts as a node, carrying stories and objects in an emergent network as the fieldwork transgresses into artwork. Through passing the stories and objects lent to her by contributors on to us, Helga investigates the inherent desire today to find what has been lost and the possibility of distributing ownership of place, stories and objects. In the exhibition, the work takes the form of an installation and documentation.

ANDREW TAGGART & CHLOE LEWIS

(NORJA · KANADA / NORGE · KANADA / NORWAY · CANADA)

Kanadalaissyntyiset Andrew Taggart ja Chloe Lewis asuvat ja työskentelevät Bergenissä Norjassa. Töidensä kautta he tutkivat kuvanveiston rituaalinomaisia ja muodonmuutoksellisia puolia, sekä tavallisten ja vaatimattomien materiaalien ilmaisuvoimaa. Esillä näyttelyssä ovat veistokset *The last temptation of Gustav Wasa, Park, Cemetery* ja *Two faced clause*, sekä kirja *Night view from the Soap Factory and other works from Vaasa*, jotka taiteilijat tuottivat työskennellessään Vaasassa vuonna 2010.

Andrew Taggart och Chloe Lewis är två kanadensiska konstnärer som arbetar tillsammans i Bergen i Norge. Deras konstnärskap undersöker hur skulpturer kan fungera som transportmedel för en rituell transformation och hur enkla material som råkar finnas till hands kan förkroppsliga en existentiell vardagspoesi. Under sitt residens 2010 producerade Lewis & Taggart en serie skulpturer och collage bestående av material och objekt som de

funnit på och kring Platforms lokaliteter. I utställningen visar de *The last temptation of Gustav Wasa, Park, Cemetery* och *Two faced clause* tillsammans med boken *Night View from the Soap Factory and other works from Vaasa*.

Andrew Taggart and Chloe Lewis are a Canadian couple with a joint practice currently based in Bergen, Norway. They investigate how sculpture can function as a vehicle for ritual and transformation, and how modest and readily available materials can serve to monumentalize the poetics of existential pursuits. In the exhibition they will show the sculptures *The last temptation of Gustav Wasa, Park, Cemetery*, and *Two faced clause*, together with the book *Night View from the Soap Factory and other works from Vaasa*.

Lewis & Taggart:
Cemetery, 2010
11.5 x 15 x 18 cm

RASMUS HEDLUND, EIJA LEINONEN, MARIA LUNDSTRÖM & TUOMO VÄÄNÄNEN

(SUOMI / FINLAND)

Rasmus Hedlundin, Eija Leinosen, Maria Lundströmin ja Tuomo Väänäsen interaktiivinen installaatio *Collection* koostuu pimeään tilaan sijoitetuista häkkilinnuista ja valo-ohjatusta äänimaailmasta. Teos tutkii ihmisen ja luonnon välisen suhteen välityksellä omistamisen ja hallitsemisen teemoja sekä niihin liittyvän vallankäyttöä.

Rasmus Hedlunds, Eija Leinonens, Maria Lundströms och Tuomo Väänänens interaktiva installation *Collection* består av burfåglar som är placerade i ett mörkt rum samt en ljudvärld som styrs av ljus. Genom att ta upp förhållandet mellan människan och naturen undersöker arbetet ägande och kontroll samt det maktutövande som ansluter till dessa teman.

Collection by Rasmus Hedlund, Eija Leinonen, Maria Lundström and Tuomo Väänänen is an interactive installation consisting of birds in cages and light-controlled sound. The work is placed in a darkened room. It looks into the relationship between humans and nature, and raises questions about control and exercise of power.

